

STÖRRE BILD

Snart 30-åriga Kristin Eklund drömmer om att bli frisk och kunna arbeta igen. Hon lider av ME, kroniskt trötthetssyndrom. Foto: Susanne Kvarnlöf

Hon lider av kroniskt trötthetssyndrom

ÖSTERSUND.

Kristin Eklund har varit sjukskriven för ME i över tre år. Förutom smärta och extrem trötthet lever hon med ständig oro för att försäkringskassan ska dra in hennes sjukpenning.

Kristin Eklund fyller snart 30 år. Hon är utbildad journalist och har en fast anställning på en tidning i Sollefteå. Det var i samband med det som hon 2004 fick problem med daglig huvudvärk och ofta återkommande migrän och blev långtidssjukskriven.

- Jag trivdes så bra och var så glad över jobbet, säger hon.
- Hon upplevde också en extrem trötthet och matthet, vilket hon gör än i dag.
- Jag kan befinna mig nere på stan och plötsligt känna att jag inte vet hur jag ska orka ta mig hem.

I många år gick hon i ovisshet och funderade över vad hon led av. Läkarna och försäkringskassan ifrågasatte om hon verkligen var sjuk. Hon har blivit hänvisad till psykiatrin men där skickar de henne vidare.

- Läkarna vill gärna sätta in mig i utbrändhetsfacket men det här är en bevisad fysisk sjukdom.

Hon surfade på nätet i hopp om att få veta vad hon led av och en dag hittade hon information om ME och det stämde bra in på hennes symtom. Kristin tog kontakt med en privat specialist i Stockholm som gav henne diagnosen ME. Det var för snart ett år sedan.

- Det kändes skönt att veta men det är en tråkig diagnos.

Trots att hon har en diagnos att uppvisa får hon inte någon större hjälp från primärvården.

- Kognitiv terapi anses i många fall kunna hjälpa ME-patienter. Men jag fick svar att jag inte tillhör en prioriterad patientgrupp. Kristin är kritisk till hur vården bemöter ME-sjuka. Ofta är det hon själv som måste informera läkarna om vad sjukdomen innebär och ha med sig fakta till dem.
- Det är väl ändå vårdens ansvar att ha koll på den forskning som finns, säger hon.

Förutom sjukdomen tvingas hon leva med en ständig ovisshet om framtiden. Försäkringsläkarna gör ständiga prövningar av henne sjukdom och hon vet inte hur länge hon kommer att få sjukpenning.

- De menar att de inte kan hitta några objektiva fynd som visar att jag är sjuk.

Kristin måste sova extremt mycket för att orka. Den tio timmar långa nattsömnen räcker inte. Förmiddagarna är hennes kvalitetstid på dagen. Den ägnar hon ofta åt en promenad med hunden. Vid flera tillfällen har hon provat att arbetsträna deltid. I början fungerar det bra men sedan stegras tröttheten.

Nu väntar Kristin på en tid hos en neurolog och hon hoppas att det ska forskas mer om sjukdomen så att det kan komma fram ny medicin.

- Det primära är att få bort huvudvärken. Sedan vill jag kunna jobba och använda min kreativitet, vara självständig med egen lön.

Relaterade artiklar

- [Svårt att få hjälp för kroniskt trötthetssyndrom](#)

Malin Andersson-Junkka
malin.junkka@op.se
076-1073904

Artikeln publicerades
2008-07-15 kl.00.00